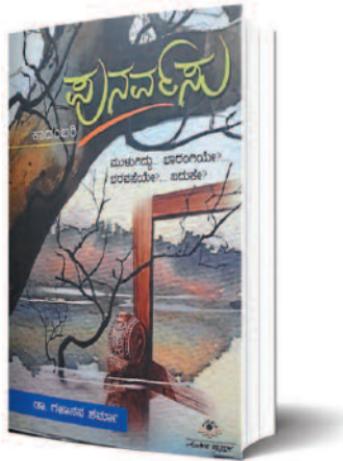

ಪ್ರಾಂತ್ಯದ, ಕನ್ನಡಕದ ಹಗೂ ಭಾರತದ ಅಧಿವ್ಯಾಧಿಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಅನೇಕ ವಾದಗಳು, ಸಂಕಧನಗಳು ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಪುನರುಚ್ಛಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಅಧಿವ್ಯಾಧಿಯ ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟವರು ಕಾದಂಬರಿಯ ಉದಾತ್ಪಾತಗಳೇ. ಈ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವಂತ ಬದುಕನ್ನೇ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣರಾವೇ, ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪರಿಕಲ್ಪಿಸಿದ ಅಮೆರಿಕ ಸಂಜಾತ ಪ್ರೋಫೆಸ್ಸರ್, ನೇರೆ ಪ್ರಾಂತದ ಕಡಾಂಬಿ, ಮೈಸೂರಿನ ದೊರೆ ನಾಲ್ಕಿಟಿಯವರು, ಜನಪರ ದಿವಾನೋರಾಗಿದ್ದ ಮಿಜಾಂ ಇಸ್ಲಾಮಿಲ್ಲಾ ಅವರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 1918ರ ಪ್ರೋವೆಚಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕಾಣ್ಯಿನ್ನು ಕಂಡ ಸೌ ಎಂ. ವಿಶ್ವಲ್ಕಾರ್ಯಯ್ಯನವರು. ಇವರಾಗಿ ಸ್ವಾಧ್ಯಾವಿಲ್ಲ. ಅಧಿವ್ಯಾಧಿಯ ಒಂದು ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಯೋಜನೆಯ ಮಾನವಿಯ ಪರಿಜಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ. ಅಂದರೆ, ಅಗವ ಮುಳ್ಳಗಡೆ, ಹಾನಿ, ಇಘ್ರಾಗ ಅಂಕಂಬಂಗಿಗಳ ಪರಿಚಯವಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಮನುಷ್ಯರ ದುಃಖವನ್ನಾಗಿ ನೋಡುವ ಕಲ್ಪನ್ಯಾಸ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕೇಂದ್ರ ಪ್ರಜ್ಞಿಯಾದ ದತ್ತಪ್ರಪಂಚದ ಹಾಗೆಯವರು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಈ ಮಾದರಿಯ ಅಧಿವ್ಯಾಧಿ ತರಬಹುದಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಯಯವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೆಷ್ಟು ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೋ ಕಿಟಿಮೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರು ಹೋರಣ ಜಗತ್ತಿನ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲದ ತಮ್ಮ ಸೀಮಿತ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಬಧಿಕಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಧ್ಯ, ರ್ಹಷ್ಯ, ಲಾಲನೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದವು. ಅದರೆ, ಸಮುದಾಯದ ಅಲ್ಲಿವಿತ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವಲ್ಳಾ ಕಟ್ಟಿಯೋಡೆಯಂತೆ ಒಂದು ನಿಯಂತ್ರಿತ ಬಧಕು ಅವರದಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಬರಹಗಾರರು ವ್ಯಭಿಜಿತಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಈ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ, ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದ ಗಂಡಸರು ಅಸಹಾಯ ಹಂಗಸರ ಮೇಲೆ ದೋಜಣ್ಣ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ, ಸಾಲಕೊಟ್ಟು ಜಮಿನು ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ, ಬಧವರ, ಕೆಳ

ಪ್ರಸರಣ

ಲೇಖಕ: ಗಜಾನನ ಶಮಾಂ

ಬೆ: ₹ 450 ಪ್ರ: ಅಂತಿಕ ಪ್ರಸ್ತರ್, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಫೋನ್: 080-2661 7100

ಜಾತಿಯವರ ಶೋಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯೋಜನೆಯೋಂದಿಗೆ ಈ ಕಾಗ್ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ, ಅಸ್ಕ್ರೀಗಳು, ರಸ್ತೆ, ಸೇವೆಗಳು ಬರಲಿಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಚರ್ಚೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ತಂದಿರುವ ಸರ್ಕಾರ, ಪ್ರಭುತ್ವ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರಾರಾಹಿಗಳು 'ಕಾಲನಿ' ಮತ್ತು 'ಫ್ಲೀಯರು' ಎನ್ನುವ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅಮಾನುಷವಾದ ಅಧಿಕಾರಾಹಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಚೋತೆಗೆ ಹೀನಾಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿ ಅವರ ಘನತೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ಕಾದಂಬರಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಿಯಾಗಿ ಓದುಗರ ಪ್ರಜ್ಯಯನ್ನು ಅರ್ಥಪ್ರಾಣವಾದ ಸಂದಿಗ್ಧದಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಬರಹಗಾರರ ಧೋರಣೆಗಳ ಇಜ್ಞಾನದಿತನದಿಂದಲ್ಲ, ಸ್ವಜನಶೀಲ ಕಾಂತಿಯಾಗಿದ್ದ ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿರುವ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಗ್ರಹಿಕೆಯಿಂದ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ದತ್ತಪ್ರಪಂಚದ ಹಾಗೆ ವಸ್ತು ಕೃಷ್ಣರಾಯರ ಚೋತೆಗೆ ನಡೆಸುವ ವಾಗ್ನಾಡಗಳು ತುಂಬಾ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಚರ್ಚಾಸ್ಥಾನಗಳ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಚರ್ಚೆಯು ವಸ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾದ ಭಾಗಗಳಿಂದರೆ,